

ΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

στην ανστροποίηση της αντιεμφοβιστικής νομοθεσίας του 2010.

Ο νέος νόμος προστατεύει όλους τους μαθητές, ανεξάρτητα από το εάν ο εκφοβισμός ασκείται απευθείας ή μέσω του Κυβερνοχώρου και αν λαμβάνει χώρα εντός ή εκτός του σχολείου. Θέτει συγκεκριμένες προθεσμίες εντός των οποίων τα εκπαιδευτικά ιδρύματα οφείλουν να υποβάλουν εκθέσεις σχετικά με καταγγελίες και περιστατικά εκφοβισμού. Τα σχολεία βαθμολογούνται ανάλογα με τις πολιτικές πρόληψης και αντιμετώπισης του φαινομένου και οι σχετικοί πίνακες αναρτώνται στο Διαδίκτυο. Επίσης, διευρύνεται ο ορισμός του εκφοβισμού. Ενώ το 2002 απαιτούσε συγκεκριμένες κακώσεις, τώρα περιλαμβάνει την κάθε ενέργεια η οποία δημιουργεί ένα εχθρικό σχολικό περιβάλλον ή παραβιάζει τα δικαιώματα του μαθητή.

Το μακροπρόθεσμο κοινωνικό κόστος του σχολικού εκφοβισμού είναι ανυπολόγιστο. «Τι θα συμβεί αν το παιδί που εκφόβιζες στο σχολείο όταν μεγαλώσει αποδειχθεί ότι είναι ο μοναδικός χειρουργός που θα μπορούσε να σώσει τη ζωή σου», διερωτάται η Λι-

νέτ Μείνερ. Το παιδί που εκφοβίζει χρήζει και αυτό πολλές φορές προσοχής λόγω δικών του προβλημάτων. Δεν πρέπει να ξεχνάμε επίσης ότι, σύμφωνα με εγκληματολογικές έρευνες, το παιδί που φέρεται με αυτόν τον τρόπο στους συμμαθητές του είναι τέσσερις φορές πιθανότερο να εξελιχθεί στον αυριανό άνδρα που θα κακοποιεί τη σύζυγο ή τα παιδιά του.

Εάν δεν αντιμετωπιστεί από πολύ νωρίς με τα κατάλληλα αναγνώσματα για τις μικρές ηλικίες, με αποτελεσματικές πολιτικές και περιεκτικές και εφαρμόσιμες νομοθετικές ρυθμίσεις και, το κυριότερο, εάν ο καθένας μας δεν συνειδητοποιήσει τη σοβαρότητα του προβλήματος, φοβάμαι ότι τα χειρότερα μας περιμένουν. Όσο κι αν προστατεύει τη χώρα μας η δυσκολία εξεύρεσης θανατηφόρων όπλων, ίσως δεν θα αργήσει η στιγμή που κάποιο ταπεινωμένο, εξευτελισμένο και απελπισμένο θύμα σχολικού εκφοβισμού θα εισβάλει, όπως συνέβη πολλές φορές στις ΗΠΑ, σε κάποιο εκπαιδευτικό ίδρυμα και προτού αυτοκτονήσει θα αρχίσει να πυροβολεί ή να μαχαιρώνει. Και τότε, όποιον πάρει ο Χάρος...